

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514206789
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2514206789.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobkyne: B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466 proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 484,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 484,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 484,-eur od 26.09.2014 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 29,- eur na účet Okresného súdu Piešťany, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 26.09.2014 doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 30.09.2014 domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 484,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 26.09.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že miestna príslušnosť Okresného súdu Piešťany je daná ust. § 87 písm. f) zákona č. 99/1964 Zb., t.j. jedná sa o súd v obvode ktorého má bydlisko žalobkyňa ako spotrebiteľ, nakoľko ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Vecne žalobu odôvodnila tým, že zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretou medzi ňou a žalovanou dňa 12.10.2011 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovanej vo výške 500,- eur, odplata bola v zmluve uvedená v sume 484,-eur (označená ako „príslušný poplatok“), ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť v 12 mesačných splátkach počnúc 15.11.2011, ročný úrok tak predstavuje 96,8 %. Žalobkyňa úver použila na osobné potreby. Žalobkyňa uviedla, že vzhľadom na povahu a obsah uzavretej zmluvy je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku odplaty považuje za neplatný právny úkon pre jej rozpor s dobrými mravmi. Ďalej uviedla, že pre absenciu podstatných obligatórných náležitostí v úverovej zmluve, a to ročnej percentuálnej miere nákladov, úrokovej sadzby a termínu konečnej splatnosti úveru mala žalovaná nárok len na vrátenie ňou poskytnutej sumy 500,-€. Žalobkyňa uhradila na jej účet však sumu 984,-€, a teda v rozsahu sumy 484,-€ sa žalovaná bezdôvodne obohatila. Žalovaná ani napriek výzve dlžnú sumu vo výške 484,-€ nevrátila. Žalobkyňa označila v žalobe tieto dôkazy: zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a doklad o úhrade.

2. Súd vo veci vydal dňa 29.03.2016 pod č.k. 7C/182/2014 - 18 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor s odôvodnením vo veci samej, preto súd v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinného do 30.06.2016) nariadil pojednávanie.

3. Žalovaná vo svojom odpore zo dňa 26.04.2016 proti platobnému rozkazu (č.l. 25) uviedla vo vzťahu k miestnej príslušnosti súdi, že na daný prípad nemožno vzťahovať ust. § 87 O.s.p., preto namietla (pri jej prvom úkone) miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Piešťany, čo odôvodnila tým, že žalobkyni nemožno priznať postavenie spotrebiteľa. Podľa žalovanej miestne príslušným súdom je Okresný súd Bratislava I., t.j. súd v obvode ktorého má žalovaná svoje sídlo. Súd v zmysle § 105 ods. 1 O.s.p. preto na námietku žalovanej preskúmal miestnu príslušnosť podľa § 87 O.s.p. a zistil, že miestna príslušnosť Okresného súdu Piešťany je daná tým, že žalobkyňa mala možno výberu práve Okresného súdu Piešťany, ktorý bol popri všeobecnom súde žalovanej (OS Bratislava I.) súdom, nakoľko v obvode tohto súdu má žalobkyňa ako spotrebiteľ svoje bydlisko, keďže ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Že sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy vyplýva z toho, že žalobkyňa svoj nárok uplatnený v žalobe vyvodzuje zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2011, pričom z ust. § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.5.2014 (ďalej len ako „OZ“, alebo „Občiansky zákonník“), t.j. účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná mala bezpochyby v záväzkovom vzťahu so žalobkyňou pritom postavenie dodávateľa (vychádzajúc z predmetu jej činnosti uvedeného v obchodnom registri, následne potvrdené i v podaní žalovanej zo dňa 26.04.2016 - „rýchle pôžičky“) a žalobkyňa postavenie spotrebiteľa, t.j. fyzickej osoby, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (nevyplyva to zo zmluvy o úvere ani inej písomnosti).

4. Žalovaná vo svojom odpore proti platobnému rozkazu (č.l. 25) ďalej vo vzťahu k zmluve o úvere uviedla, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, ale o zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, nakoľko si zmluvné strany v zmluve dohodli podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že ich právne vzťahy sa budú ním spravovať. Predmetnú zmluvu nemožno podľa žalovanej považovať ani za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalobkyňa v zmluve vyhlásila, že poskytnuté finančné prostriedky použije na výkon zamestnania, preto je bezpredmetné skúmať obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dôležité pritom je to, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel dlžník poskytnuté finančné prostriedky v skutočnosti použil. Uviedol, že ak dodávateľ koná v dobre viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01). Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, tento nie je podľa neho neprimerane vysoký, žalobkyňa voči jeho výške nič nenamietala. Poplatok v 1/3 predstavuje úrok v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a v 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. S ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko (u nebankových subjektov) sú úroky požadované týmito subjektmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Žalobu žiadala z týchto dôvodov zamietnuť ako neopodstatnenú.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 06.07.2016 k odporu uviedla, že aj podľa súčasného ust. § 19 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) je Okresný súd Piešťany miestne príslušným súdom, nakoľko v jeho obvode má bydlisko žalobkyňa ako spotrebiteľ a ide o spotrebiteľský spor. Ďalej bolo uvedené, že právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa je nevyhnutné aplikovať vždy vtedy, ak ide o zmluvný vzťah uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ak to samotný predpis nevylučuje. Na predmetný vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Úverovú zmluvu ako absolútny obchodno-právny záväzok má znaky spotrebiteľskej zmluvy ako zmluvy typového charakteru. (II. ÚS 329/2013 z 2.6.2013). Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (uznesenie NS SR z 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014). Žalobkyňa uviedla, že je bežnou praxou žalovanej pri uzatváraní obdobných úverových zmlúv snaha označiť povinného ako podnikateľský subjekt a ak to nie je možné, účelovo zaškrtnúť políčko určujúce účel použitia finančných prostriedkov za účelom zamestnania, resp. povolania, aby tak došlo k vylúčeniu aplikácie právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa. Vo vzťahu k obligatórnym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ročnej percentuálnej miere nákladov) poukázala na uznesenie ESD vo veci C 76/2010 Pohotovosť s.r.o. proti Ivete Korčkovskej. Žalobkyňa sa opätovne vyjadrila k výške odplaty za úver v sume 484,-€, ktorá tak

predstavuje 96 % ročné navýšenie úveru, pričom žiadne rozdelenie tohto poplatku zo zmluvy nevyplýva. Jedná sa o neprimeranú odplatu.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 28.03.2017 (č.l. 54) opätovne uviedla, že predmetnú zmluvu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko v zmluve je výslovne určený účel uzatvorenia zmluvy - zamestnanie, čím je dlžník vyňatý spod statusu spotrebiteľa v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Preto je bezpredmetné skúmať obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ďalej uviedla, že výška úrokov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, ide o fakultatívny prvok., rovnako RPMN. Podľa žalovanej slovenské právo poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Žalobkyňa výšku poplatku nenamietala.

7. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavila žalovaná, ktorá požiadala ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní, súhlasila s uskutočnením pojednávania v jej neprítomnosti. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovanej, nakoľko jej účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Súd následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9. Zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobou sa domáhajú zaplata sumy 484,- eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, pričom výšku úrokov žiadajú odo dňa nasledujúceho po dni doručenia výzvy žalovanej na vrátenie predmetnej sumy, ktoré jej bolo zaslané e-mailom. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou považujú za spotrebiteľský vzťah, keď žalobkyňa v tomto vzťahu nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, naopak žalovaná tak konala. Z tohto dôvodu je potrebné aplikovať na úverový vzťah zák. č. 129/2010 Z.z., pričom z predmetnej zmluvy vyplýva, že v nej absentujú zákonné náležitosti § 9 ods.2 písm. f), i), j), k), následkom čoho sa predmetný úver považuje ako bezúročný a bezpoplatkový. V zmluve absentuje podstatný údaj pre spotrebiteľa, a to výška RPMN.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, listinami: zmluvou o úvere zo dňa 12.10.2011, prehľadom splátok, výzvou na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo dňa 22.09.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

11. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že zmluvu podpísala z toho dôvodu, že finančné prostriedky potrebovala na zaplata uhlia. Potvrdila, že zmluvu podpísala a že jej boli finančné prostriedky vo výške 500,-€ zo strany žalovanej poskytnuté. Čo sa týka zmluvy, údaje do formuláru vypisoval zamestnanec žalovanej, ona do zmluvy dala len dátum a podpis. Žalobkyňa uviedla, že jej nie je zrejmé ako to bolo myslené s tým, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania, podpisovala len, čo jej bolo predložené. Zamestnankyni žalovanej uviedla, že finančné prostriedky potrebuje na zaplata uhlia.

12. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2011 vyplýva, že bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom, na základe ktorej boli poskytnuté žalobkyňi peňažné prostriedky vo výške 500,- €, čo potvrdila svojim podpisom (pozn. súdu - toto ani nebolo sporné). Podľa zmluvy sa žalobkyňa ako dlžník zaviazala zaplatiť žalovanej ako veriteľovi túto sumu 500,-€ zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 484,-€, t.j. celkovo zaplatí čiastku 984,-€ v 12 mesačných splátkach po 82,-€, počnúc dňom 15.11.2011 na účet veriteľa. V zmluve bolo uvedené (označené krížikom a podpisom), že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania.

13. Z prehľadu splátok k zmluve č. XXXXXXXXXX na meno žalobkyne vyplýva, že táto uhradila celkovo na splátkach sumu 984,-€, a to dňa 14.12.2011 sumu 82,-€, dňa 14.12.2011 opätovne sumu 164,-€, dňa 15.05.2012 sumu 82,-€, dňa 15.05.2012 opätovne sumu 82 € a dňa 31.5.2012 sumu 565,-€.

14. Písomnou výzvou zo dňa 22.09.2014 zástupca žalobkyne vyzval žalovanú na vrátenie sumy 484,-€ predstavujúcej jej bezdôvodné obohatenia, a to titulom úhrad žalobkyne na úver č. XXXXXXXXXX zo

dňa 12.10.2011 v celkovej výške 984,-€, pričom úver bol poskytnutý vo výške 500,-€ a tento je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Výzva bola zaslaná v elektronickej podobe dňa 24.9.2014 o 11:34 hod na emailovú adresu žalovanej (pozn. súdu - žalovaná ani nenamietala, že by bola žalobkyňou vyzvaná na zaplatenie žalovanej sumy).

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.5.2004 (ďalej len „OZ“, „Občianskeho zákonníka“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

23. Podľa § 458 prvá veta Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

24. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

28. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.1.2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.11.2011 (ďalej len „ZSU“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

31. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa § 2 ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa § 9 ods. 1 ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) ročnú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

35. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

36. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Vykonaním dokazovaním súd zistil taký skutkový stav, že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 12.10.2011 zmluvu

o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú je potrebné považovať za spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. d/ ZSU), nakoľko žalovaná ako veriteľ (§ 2 písm. b/ ZSU) poskytla žalobkyni ako spotrebiteľovi (§ 2 písm. a/ ZSU) peňažné prostriedky v sume 500,- €. Žalovaná bola subjektom, ktorý ponúkol (poskytol) žalobkyni spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo potvrdila žalovaná vo svojom vyjadrení - odpore, keď uviedla, že jej predmetom podnikania sú tzv. „rýchle pôžičky“. Súd má za to, že žalobkyňa mala v tomto záväzkovom (úverovom) vzťahu postavenie spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ ZSU, nakoľko bolo jej výsluchom preukázané, že jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a to za účelom zakúpenia uhlia (spotrebný charakter). Obrana žalovanej spočívala v tom, že žalobkyňa v zmluve vyhlásila, že poskytnuté finančné prostriedky použije na výkon zamestnania, a preto je bezpredmetné skúmať obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie je na mieste. Neobstojí ani argumentácia (obrana) žalovanej, že dôležité je to, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel dlžník poskytnuté finančné prostriedky v skutočnosti použil. Súd vo vzťahu k obrane žalovanej uvádza, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania úverového dlžníka vo všeobecnosti ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný, t. j. nespotebiteľský úver, ktorý sa riadi výlučne úpravou v zmluve Obchodnom zákonníku), teda veriteľa (v tomto konaní žalovanej). Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto zamestnaním uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon zamestnania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity žalovanej má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec (rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/20/2017 zo dňa 27.04.2017). Tvrdenie žalovanej, že ak dodávateľ koná v dobre viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa považuje súd za neopodstatnené a účelové. Vyhlásenie žalobkyne v úverovej zmluve, ktorú pripravila žalovaná, a ktorú mala žalovaná pri uzatváraní zmluvy pripravenú v predtlačenej podobe, súd vyhodnotil ako účelové, v snahe žalovanej vyňať tento úverový vzťah z pôsobnosti zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, prihliadnuc na právny dôvod nároku uplatneného žalobou, ktorým bolo vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalovanej, súd pristúpil k preskúmaniu toho, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti ustanovené v § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. Súd zistil, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vo výške 500,-€ vrátiť žalovanej v 12 mesačných splátkach po 82,-€. Zo zmluvy však vyplýva, že v zmluve nie je správne uvedená celkový termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZSU. V zmluve taktiež absentuje údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) ZSU, v zmluve bola uvedené len výška poplatku vo výške 484,-€. Zmluva neobsahovala ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZSU a neobsahovala ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZSU. Zmluva obsahoval len údaj o súhrnnej výške mesačnej splátky vo výške 82,-€, čo je však nedostatočné vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) ZSU. Z týchto dôvodov sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZSU za bezúročný a bez poplatkov, t.j. žalobkyňa ako dlžník mala právnu povinnosť zaplatiť žalovanej len sumu poskytnutého úveru vo výške 500,-€. Ako však vyplýva z prehľadu splátok, žalobkyňa žalovanej uhradila celkovo sumu 984,-€, teda čiastku o 484,-€ vyššie než bola jej právna povinnosť. A práve zaplataenia tejto sumy sa žalobkyňa domáhala žalobou, táto suma predstavuje podľa žalobkyne bezdôvodné obohatenie sa žalovanej. Súd sa stotožnil s právnym posúdením nároku uplatňovaného žalobkyňou, t.j. že sa na strane žalovanej jedná o bezdôvodné obohatenie, t.j. majetkový prospech žalovanej získaný bez právneho dôvodu, a to pre právne posúdenie predmetnej zmluvy o úvere ako bezúročnej a bezpoplatkovej, keď suma 484,-€ predstavuje práve poplatok, ktorý bol žalobkyňou ako dlžníkom zaplatený žalovanej ako veriteľovi. Nakoľko žalovaná doposiaľ sumu 484,-€ ako bezdôvodné obohatenie žalobkyni nevydala (nezaplatila), a to i napriek jej výzve zo dňa 22.09.2014 (§ 563 OZ), je žalovaná povinná v zmysle §§ 456 a § 458 OZ predmet jej bezdôvodného obohatenia vo výške 484,-€ vydať žalobkyni, na úkor ktorej sa žalovaná prijatím finančného plnenia v uvedenom rozsahu obohatila. Súd preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 484,-€ predstavujúcej bezdôvodné obohatenie tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Rozhodnutie (právne posúdenie) súdu je v súlade aj so súdnymi rozhodnutiami v obdobných sporoch totožnej žalovanej (rozsudky napr. Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn., 12Co/20/2017 z 27.04.2017, Krajský súd v Prešove sp. zn. 18Co/58/2016 z 15.03.2017,

Krajský súd v Nitre sp. zn. 7Co/12/2015 z 9.4.2015 a sp. zn. 25Co/581/2016 z 20.6.2017, Krajský súd v Košiciach sp. zn. 2Co/306/2016 z 14.6.2017).

37. Nakoľko je žalovaná preukázateľne v omeškaní so splnením peňažného dlhu, má žalobkyňa právo požadovať od nej podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania. Žalobkyňa uplatnila úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne v súlade s §§ 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.1.2013, teda vo výške platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Je nepochybné, že dňa 26.09.2014 (deň vyhotovenia žaloby) bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s plnením jej dlhu, nakoľko žalobkyňou bola písomne vyzvaná na zaplatenie dlhu dňa 24.9.2014, a teda v zmysle § 563 OZ bola povinná splniť dlh do 25.9.2014. Z uvedených dôvodov považoval súd uplatnený úrok z omeškania za dôvodný a vyhovel aj tejto časti žaloby.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, nakoľko žalobkyňa je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Podľa § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

43. Podľa § 4 písm. u) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, od poplatku sú oslobodení spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu

44. Podľa § 5 ods. 1 písm. g) zák. č. 71/1992 Zb., poplatková povinnosť vzniká v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

45. Podľa § 6 ods. 1 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb., sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

46. Podľa § 7 ods. 1 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb., pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu.

47. Podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, zo žaloby alebo z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, je súdny poplatok z ceny (z úhrady) 6 %, najmenej 16,50 eura.

48. Súd v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. (body 42. - 47. odôvodnenia) súčasne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 29,- € (základ poplatku bol 484,- €), nakoľko žalobkyňa ako poplatník je od platenia súdnych poplatkov oslobodená, jej žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, a preto vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok v uvedenej výške .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.